

ingadómin, tí hon hugsar fyrst og fremst um börnini og «konverterar» hon ekki, so verða börn hennara mett sum ikki-gýðingar, tí móðirin ræður trúarlíga arvinum. Tá vit nú koma at vitja, kemur kona mín á tal við gentuna, meðan eg tosi við jødan. Tað visir seg, at tað gongur striltið at tosa við donsku gentuna um kristin mál, meðan eg als ongar trupulleikar havi at koma í samband við tann sekuleriseraða jødan um hesi somu mál. Her visir tað seg sum so ofta, at tað ber ikki til at skera allar jødar yvir ein kamb. Tað eru nógv ymisk sløg av jødum. Tosar ein t.d. um ortodoksu jøðarnar, so vilja teir ikki einaferð hoyra Jesu navn nevnt. Tann størsti parturin av ísraelska samfelagnum er harafturímóti sekulariseraður. Tað eru rithøvundar og aðrir intellektuellir, sum siga seg vilja koma aftur við Jesusi til jøðarnar, men væl at merkja ikki sum Frelsara og Messias útta sum einum stórum jøða, tí størsta jøðanum, nakrantíð hevur livað.

Ungdómurin trýr ikki á Messias

— Hvønn týðning hevur Messias-væntanin í tí modernaða ísraelska samfelagnum?

«Ortodoksi jøðin biðar eftir einum persónligum Messias, meðan tann liberali jøðin hugsar meira um Messias-rikið heldur enn persónin Messias. Persónurin Messias hevur ikki slíkan týðning í gýðingadómi sum tað, hann skal koma við, t.e. ta dýrdarfulla, fyrjástaða jøðarikið. Nógvir sekulariseraðir gýðingar vilja byggja samfelagið soleiðis upp, at teirra nationalisma eisini blivur teirra religiøsi sannleiki, t.e. at hon verður identisk við eina trúgv, har ongin persónligur Gud ella persónligur Messias er. Teir vilja við øðrum orðum byggja upp við egnari meg eitt sekulariserað ríki, Ísrael. Hendan støðan eyðkennir stóran part av ungdominum í Ísrael. Tað er kanska ongin tilvild, at ein tann mest populær rokk-sangurin í Ísrael eitur: Meshias no bar, t.e. Messias kemur ikki.

Romantisk støða

— Tú segði í aðni, at Heilaga landið ikki var so heilagt sum nógv halda. Kanst tú greiða eitt sindur frá hesum?

«Nógv kristin fara til Ísraels tí te vilja fáa eina fatan av sinum trúarlíga arvi. Sum kristin folk hava vit gýðingarøtur, og hetta hevur kirkjan alt ov ofta gloymt burtur. Tað er

óført, at ein kristin kann koma til Ísrael, fáa skitnar føtur og uppliva hvussu gott tað er at vaska føturnar. Eg meini sjálvandi, at hetta er eitt stað á jørðini sum øll onnur. Men tað eru til kristin fólk, sum hava stórar og romantiskar vónir, og halda at tað at fara til Ísraels týðir, at nú fara tey at hava eitt veldugt trúarligt upplivisi. Her er vandi fyri stórum vónbroti, tí sum eg nevndi í aðni, finnur ein alt í Ísrael — frá ytsta høgna til ytsta vinstra. Alt tað verðsliga hóvastákið, söluliðið og kommersialisman kring heilagu støðini kemur sum ein stórir hvøkkur fyri nógv, serliga norðureuropearar. Tað er gott at vitja Ísrael og tað kann gera tað lættari fyri ein at fata okkurt í evangeliinum, men at tað verður serligt upplivisi ella at sjálv trúgv yvirhøvur verður lættari aftaná at ein hevur verið í landinum, tað er tann bera imynding. Fyri meg er tað at trúgva altíð knýtt at trupulleikum.

Viðferðin arabarar hava fingið

— Summi meina, at av tí at Ísrael er tað útvalda fólk, kann Ísrael einki skeivt gera. Hvør er tín støða?

«Er onkur, sum í kærleika sinum til Ísrael als ikki kann siggja, at Ísrael kann gera okkurt skeivt, so vildi eg verið tann fyrsti til at siga, at alla staðni har sum kriggj er, finnur ein órættvís og brotsgerðir. Kemur onkur annar og sigur, at Ísrael

bert er hermannabólkar, sum eru líka ringir sum nazistarnir í seinna heimsbardaga, so er tað ein órættvís mótvegis Ísrael. Ísrael hevur ikki havt ein samráðingart, sum teir kunnu sita saman við, tí teir hava ongan havt at samráðast við — ongin hevur viljað samráðast við teir. Men har brotsgerðir verða framdar, veri tað seg í kirkjunnar ella gýðingadómsins navni, so gevur okkara trúgv okkum ikki loyvi at verja teir. Eg vil verða verandi í eini kritiskari samstøðu við Ísrael, og ikki bert vera við Ísrael í teimum goðu døgnum. Vit vilja eisini siggja tað rættvís í, at palestinska fólk, færligt land at liva í».

Harmilig støða

«Støðan í Ísrael er harmilig. Eg vil ikki verja tær brotsgerðir, sum verða framdar, men støðan er út av lagi problematisk. Ekstremistar eru í báðum fólkasløgum, og man skuldi ynskt at teir hövligu í báðum fólkasløgum funnu fram til loysn. Legg til merkis, at tær brotsgerðir, sum verða framdar í arabisku londunum, ikki kunnu kritiserast, tí ein hoyrir ongantíð um tær uttanfyri landamærkini. Abreiðslurnar mótvegis Ísrael skulu vera harðar, men tær verða enn harðar — Støðan í Ísrael er út av lagi problematisk. Ekstremistar eru í báðum fólkasløgum, og man skuldi ynskt, at teir hövligu í báðum fólkasløgum funnu fram til loysn, sigur Kai Hansen

ari, tí Ísrael er eitt demokratiskt land. Rættarsakir verða ferdar mótvegis hermonnum og fangavörðum, og hesir verða koyrdir, teir eru sekir».

— Tað er gott at vitja Ísrael, men at halda, at trúgv verður lættari aftaná at hava vitjað í landinum, er tann bera imynding, sigur Kai Hansen

